

Brussel, 10.4.2019
COM(2019) 195 final

ANNEX 3

BIJLAGE

bij

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE EUROPESE RAAD, DE RAAD, DE EUROPESE CENTRALE BANK, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ, HET COMITÉ VAN DE REGIO'S EN DE EUROPESE INVESTERINGSBANK

**De gevolgen opvangen van een terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie
zonder akkoord: de gecoördineerde aanpak van de Unie**

**Politiële en justitiële samenwerking in strafzaken:
gecoördineerde aanpak in geval van terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de
Unie zonder akkoord**

1. INLEIDING

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen zich terug te trekken uit de Unie. De Commissie blijft de mening toegedaan dat een ordelijke terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie op basis van het terugtrekkingsakkoord, overeengekomen met de regering van het Verenigd Koninkrijk en bekrachtigd door de Europese Raad (art. 50) op 25 november 2018, de beste uitkomst is. De Commissie blijft zich ten volle inspannen voor dat doel. Twee dagen vóór de termijn van 12 april 2019, zoals verlengd door de Europese Raad¹, is de kans op een wanordelijke terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie evenwel aanzienlijk toegenomen.

2. NOODKADER: BESTAANDE TERUGVALINSTRUMENTEN

In geval van terugtrekking zonder akkoord zal het rechtskader van de Unie inzake politieke en justitiële samenwerking met ingang van de terugtrekkingsdatum niet langer van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk. De rechtsinstrumenten van de EU kunnen in dat geval niet meer worden gebruikt om samenwerkingsprocedures of informatie-uitwisselingsmechanismen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk te ondersteunen. Dit houdt met name het volgende in:

- het Verenigd Koninkrijk wordt losgekoppeld van alle EU-netwerken, informatiesystemen en databanken²;
- de procedures voor justitiële samenwerking³ met het Verenigd Koninkrijk zullen niet meer in een EU-kader worden voortgezet;
- het Verenigd Koninkrijk zal niet langer aan de EU-agentschappen⁴ kunnen deelnemen en zal worden behandeld als een derde land dat geen specifieke overeenkomst heeft gesloten.

Hoewel de terugtrekking een aanzienlijke verandering teweeg zal brengen in de wijze waarop de EU27-lidstaten momenteel samenwerken met het Verenigd Koninkrijk, betekent dit niet dat de politieke en justitiële samenwerking met het Verenigd Koninkrijk niet kan worden voortgezet. De politieke en justitiële samenwerking in strafzaken tussen de EU27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk zal moeten worden gebaseerd op alternatieve rechtskaders en samenwerkingsmechanismen, op grond van het internationale recht en het nationale recht.

Om een hoog niveau van veiligheid voor alle burgers te waarborgen, is de noodplanning van de EU dan ook gericht op het identificeren van betrouwbare terugvalmechanismen⁵,

¹ Besluit (EU) 2019/476 van de Europese Raad, vastgesteld in overeenstemming met het Verenigd Koninkrijk, van 22 maart 2019 tot verlenging van de in artikel 50, lid 3, VEU bedoelde termijn (PB L80I van 22.3.2019, blz. 1).

² Zoals het Schengeninformatiesysteem (SIS II), het Europol-informatiesysteem (EIS), Eurodac en Ecris.

³ Zoals het Europees aanhoudingsbevel.

⁴ Zoals Europol, Eurojust en eu-LISA.

⁵ Voor een overzicht van de geïdentificeerde terugvalmechanismen, zie bijlage I.

het voorbereiden van een terugkeer naar alternatieve rechtskaders en samenwerkingsmechanismen en het treffen van de nodige operationele voorbereidingen op nationaal niveau. Hoewel de samenwerking tussen de EU27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk anders zal zijn, is het doel van noodplanning ervoor te zorgen dat de rechtshandhaving en de justitiële samenwerking met het Verenigd Koninkrijk als derde land kunnen worden voortgezet, met volledige inachtneming van het Unierecht en zonder ernstige verstoringen.

Bovendien zal de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk geen verandering brengen in de politieke en justitiële samenwerking tussen de 27 resterende lidstaten⁶. De Unie zal een doeltreffende en echte veiligheidsunie blijven opbouwen, waarvan alle leden nauw samenwerken. De Unie beschikt over krachtige instrumenten die de nationale autoriteiten in staat stellen informatie uit te wisselen en inlichtingen te delen, verdachten op te sporen en deze door middel van het strafrechtstelsel te vervolgen en straffen, Europeanen online te beschermen en haar grenzen doeltreffend te beheren. Ook zullen de EU27-lidstaten voor de bestrijding van terrorisme, cybercriminaliteit en andere ernstige en georganiseerde criminaliteit nauw blijven samenwerken en informatie uitwisselen via Europol. Bovendien zal de toekomstige uitrol van technologieën voor grensbeheer, zoals het inreis-uitreisstelsel en het Europees stelsel voor reisinformatie en -autorisatie, verder bijdragen tot een hoog niveau van veiligheid in het hele Schengengebied. Door de grotere interoperabiliteit van alle systemen zullen rechtshandavingsinstanties over betrouwbaarder en vollediger informatie beschikken. De EU27-lidstaten zullen ook verder profiteren van het netwerk van internationale overeenkomsten van de Unie.

Dit kader voor politieke en justitiële samenwerking in strafzaken blijft een hoog niveau van veiligheid garanderen voor mensen die in de EU wonen, werken of reizen.

Het Verenigd Koninkrijk en de EU27-lidstaten zijn zich ervan bewust dat voor de terugkeer naar alternatieve samenwerkingsmechanismen aanpassingen en wijzigingen op operationeel niveau vereist zijn. De mate van aanpassing hangt af van de bestaande nationale procedures, structuren, instrumenten en personeel en moet derhalve door elke lidstaat worden beoordeeld. De Commissie heeft samen met alle lidstaten gezorgd voor passende noodmaatregelen om tijdig voorbereid te zijn op elk scenario.

3. SPECIFIEKE VOORBEREIDINGEN EN RICHTSNOEREN VOOR DE LIDSTATEN

Loskoppeling van het Verenigd Koninkrijk van netwerken, informatiesystemen en databanken van de EU

Aan de toegang van de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk tot de netwerken, informatiesystemen en databanken van de EU komt op de terugtrekkingsdatum een einde. Voor gecentraliseerde systemen (zoals het Schengeninformatiesysteem/Sirene, het Europol-informatiesysteem en Eurodac) wordt de loskoppeling voorbereid en uitgevoerd door de betrokken EU-agentschappen, zo nodig in nauwe samenwerking met de lidstaten. De Commissie onderhoudt voortdurend nauw contact met de agentschappen en alle

⁶ De met Schengen geassocieerde landen, namelijk IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland, zijn ook gebonden aan bepaalde instrumenten van het acquis op het gebied van de politieke en justitiële samenwerking, voor zover deze instrumenten deel uitmaken van het Schengenacquis. Voor de toepassing van deze nota moeten derhalve onder de term „EU27-lidstaten” ook de met Schengen geassocieerde landen worden verstaan, met betrekking tot de instrumenten die voor hen bindend zijn.

voorbereidende stappen zijn gezet om te zorgen voor loskoppeling op de terugtrekkingsdatum. Wat betreft de gedecentraliseerde systemen zijn de lidstaten op de hoogte gebracht van de noodzaak actie te ondernemen alsook van de te nemen maatregelen. Bijgevolg zal al het verkeer via de TESTA-verbindingen (EuroDomain) in het Verenigd Koninkrijk in geval van terugtrekking zonder akkoord automatisch met ingang van de terugtrekkingsdatum worden stopgezet. Tenzij de Europese Raad met instemming van het Verenigd Koninkrijk besluit de in artikel 50 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde periode verder te verlengen, wordt deze maatregel op 13 april 2019 ten uitvoer gelegd.

Gegevens in EU-netwerken, informatiesystemen en databanken

De in de systemen aanwezige gegevens – nl. EU-gegevens in het Verenigd Koninkrijk dan wel gegevens van het Verenigd Koninkrijk die vóór de terugtrekkingsdatum zijn ontvangen – en de te ondernemen acties zijn besproken met de deskundigen van de lidstaten, rekening houdend met de specifieke kenmerken van de verschillende systemen.

Er is geen algemene verplichting om rechtmatig verkregen Britse gegevens die vóór de terugtrekkingsdatum zijn uitgewisseld, uit nationale of EU-informatiesystemen te verwijderen, behalve in twee gevallen: i) wanneer de gegevens het eigendom van het Verenigd Koninkrijk zijn gebleven, kan het om verwijdering ervan verzoeken; ii) in geval van persoonsgegevens, waar per geval op grond van de toepasselijke regelgeving, waaronder algemene verordening gegevensbescherming⁷ en de richtlijn inzake rechtshandhaving⁸, moet worden bepaald in welke mate verwerking nog is toegestaan. In sommige gevallen zullen dergelijke gegevens moeten worden gewist; daarbij gaat het met name om Britse SIS-signalerings, die snel achterhaald raken en daarom niet als basis kunnen dienen voor dwangmaatregelen ten aanzien van personen, en om Britse gegevens in Eurodac. Optreden op basis van achterhaalde signaleringen kan een ernstig risico opleveren voor de bescherming van de grondrechten (zoals de arrestatie van iemand die inmiddels is vrijgesproken).

Overgang van het Schengeninformatiesysteem naar Interpol voor de uitwisseling van rechtshandavingsinformatie tussen de EU27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk

Het Schengeninformatiesysteem II (SIS) stelt de bevoegde nationale autoriteiten, zoals de politie en de grenswacht, in staat informatie te delen voor het grensbeheer en de veiligheid in de EU-lidstaten en de Schengenlanden. Het Verenigd Koninkrijk wordt op de terugtrekkingsdatum losgekoppeld van het Schengeninformatiesysteem (SIS) en uitgesloten van de samenwerking in het kader van Sirene. Voor de verdere uitwisseling van rechtshandavingsinformatie tussen de EU27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk zijn Interpol en zijn systeem van kennisgevingen door zowel de EU27-lidstaten als het Verenigd Koninkrijk aangemerkt als passend terugvalmechanisme ter vervanging van het

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1).

⁸ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89).

SIS. Zowel de EU27-lidstaten als het Verenigd Koninkrijk bereiden – afzonderlijk maar op vergelijkbare wijze – de overgang voor naar kennisgevingen en opsporingsberichten van Interpol die gelijkwaardig zijn aan de informatie die momenteel via het SIS wordt uitgewisseld⁹. Passend gebruik van de kanalen van Interpol zal er volgens de Britse minister van Binnenlandse Zaken voor zorgen dat het Verenigd Koninkrijk kan blijven reageren op belangrijke operationele waarschuwingen van de lidstaten¹⁰. Voorts werken de lidstaten met het oog op hun gegevensuitwisseling met het Verenigd Koninkrijk aan de overgang van nationale Sirene-bureaus (dat wil zeggen contactpunten voor informatie-uitwisseling en coördinatie in verband met SIS-signalerings) naar I-24/7, het mondiale politiecommunicatiesysteem van Interpol.

De communicatie van de politie via Interpol is in alle EU27-lidstaten en in het Verenigd Koninkrijk staande praktijk. De afgelopen maanden hebben de EU27-lidstaten in samenwerking met de Commissie voorbereidingen getroffen om ervoor te zorgen dat zij er uit operationeel oogpunt klaar voor zijn om voor de politieke samenwerking met het Verenigd Koninkrijk weer intensiever gebruik te maken van de kanalen van Interpol. De lidstaten hebben hun interne operationele procedures, personeelssterkte, opleiding en IT-instrumenten onderzocht en aangepast om de effectiviteit van kennisgevingen van Interpol te maximaliseren en deze in de praktijk voor rechtshandhavers zo toegankelijk mogelijk te maken.

Samenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk en EU-agentschappen, met inbegrip van Europol¹¹, Eurojust¹² en eu-LISA¹³

Wat betreft de agentschappen, met inbegrip van Europol, Eurojust en eu-LISA, zal het Verenigd Koninkrijk niet langer kunnen deelnemen en moeten worden behandeld als een derde land zonder specifieke samenwerkingsovereenkomst. Met betrekking tot Europol en Eurojust gelden voor het Verenigd Koninkrijk de regels voor de samenwerking met derde landen, ook wat het gebruik van gegevens betreft. Europol en het Verenigd Koninkrijk kunnen strategische gegevens uitwisselen¹⁴ en hetzelfde geldt voor Eurojust.

⁹ Kennisgevingen zijn internationale verzoeken om samenwerking of signaleringen waarmee de politie cruciale informatie over criminaliteit centraal kan delen met alle andere lidstaten van Interpol. Opsporingsberichten zijn minder formele instrumenten waarmee de Interpol-lidstaten alle of een aantal lidstaten rechtstreeks om samenwerking kunnen verzoeken.

¹⁰ Brief van 15 februari 2019 van de Britse minister van Binnenlandse Zaken, de heer Sajid Javid, aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie van de EU27-lidstaten.

¹¹ Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53).

¹² Verordening (EU) 2018/1727 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust), en tot vervanging en intrekking van Besluit 2002/187/JBZ van de Raad (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 138).

¹³ Verordening (EU) 2018/1726 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA), tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1987/2006 en Besluit 2007/533/JBZ van de Raad en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1077/2011 (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 99).

¹⁴ Zie Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving

Het Verenigd Koninkrijk zal persoonsgegevens met Europol kunnen delen onder de voorwaarden van zijn nationale recht. Europol zou kunnen gebruikmaken van de gronden in zijn oprichtingsverordening die het mogelijk maken persoonsgegevens over te dragen aan derde landen waarmee geen samenwerkingsovereenkomst is gesloten¹⁵. Europol en Eurojust hebben voorbereidingsmaatregelen genomen en zullen zo nodig passende procedures kunnen invoeren.

Behandeling van aanhangige zaken — justitiële samenwerking in strafzaken

Op het gebied van justitiële samenwerking in strafzaken is het recht van de Unie in geval van terugtrekking zonder akkoord niet langer van toepassing op aanhangige zaken die een relatie hebben met het Verenigd Koninkrijk.

Daarom mogen de EU27-lidstaten in geval van terugtrekking zonder akkoord met ingang van de terugtrekkingsdatum a) aanhangige procedures voor justitiële samenwerking met het Verenigd Koninkrijk niet voortzetten en b) geen nieuwe procedures voor justitiële samenwerking met het Verenigd Koninkrijk starten op basis van het recht van de Unie.

Of dergelijke aanhangige zaken al dan niet worden stopgezet, is een kwestie die niet onder het recht van de Unie valt. Dat hangt af van de interne rechtsorde van elk van de EU27-lidstaten, van hun nationale wetgeving inzake samenwerking met derde landen of van bindende internationale overeenkomsten.

Indien voortzetting overeenkomstig het nationale recht of een relevant internationaal verdrag mogelijk is, belet het recht van de Unie de lidstaten niet om vóór de terugtrekkingsdatum een aanvullend verzoek in te dienen op grond van de relevante nationale wetgeving of internationale overeenkomst. Dergelijke verzoeken zouden echter afhankelijk moeten zijn van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk zonder akkoord en pas met ingang van de terugtrekkingsdatum mogen worden uitgevoerd.

Voor zulke aanhangige zaken zijn de relevante internationale terugvalinstrumenten (bv. verdragen van de Raad van Europa) en relevante nationale maatregelen geïdentificeerd en besproken tijdens specifieke technische seminars. De lidstaten hebben de nodige voorbereidingsmaatregelen genomen ter beperking van eventuele negatieve gevolgen voor de openbare veiligheid die een terugtrekking zonder akkoord zou kunnen hebben in verband met zulke aanhangige zaken.

De lidstaten is ook verzocht om, als onderdeel van hun noodplannen, te onderzoeken of bepaalde verdragen en protocollen van de Raad van Europa moeten worden geratificeerd om een meer doeltreffende samenwerking met het Verenigd Koninkrijk mogelijk te maken. Eventuele bilaterale overeenkomsten die bestonden tussen de lidstaten en het Verenigd Koninkrijk voordat de EU-instrumenten werden vastgesteld, treden niet opnieuw in werking.

(Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53).

¹⁵ In duidelijk omschreven situaties is het, met inachtneming van de toepasselijke voorwaarden en waarborgen, krachtens de oprichtingsverordening van Europol toegestaan om in individuele gevallen persoonsgegevens over te dragen naar derde landen waarmee geen samenwerkingsovereenkomst is gesloten. Op grond van de oprichtingsverordening kan ook tijdelijk een reeks overdrachten worden toegestaan, mits wordt voldaan aan de toepasselijke voorwaarden en waarborgen, waaronder de instemming van de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Bilaterale contacten tussen de bevoegde autoriteiten van de EU27-lidstaten en het Verenigd Koninkrijk kunnen, voor strikt operationele doeleinden met betrekking tot specifieke aanhangige zaken, nuttig zijn om ervoor te zorgen dat de overgang van de EU-samenwerking naar samenwerking op basis van nationaal of internationaal recht in het kader van de lopende politieke en justitiële samenwerking in de periode onmiddellijk na de terugtrekking zo soepel mogelijk verloopt en geen afbreuk doet aan de toekomstige betrekkingen.

De rechten van verdachten of beklaagden zullen worden gewaarborgd door de desbetreffende instrumenten van de Raad van Europa en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waarbij het Verenigd Koninkrijk partij is. Slachtoffers van misdrijven zijn voor de bescherming van hun rechten aangewezen op de nationale wetgeving en praktijk van het Verenigd Koninkrijk. Het Verenigd Koninkrijk voorziet al in een reeks rechten van slachtoffers, waarin ook de EU-regels zijn opgenomen.

4. AANVULLENDE INFORMATIE

Overheden en belanghebbenden vinden aanvullende informatie over de gevolgen van een wanordelijke terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk voor de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken op de volgende website:

https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness/preparedness-notice_nl

BIJLAGE: Door de Commissie geïdentificeerde terugvalinstrumenten¹⁶

EU-instrument	Terugvalinstrument
Schengeninformatiesysteem (SIS) ¹⁷ Verzoek om aanvullende informatie bij het nationale deel (Sirene-bureaus)	Databanken (documenten, voertuigen) en kennisgevingen (personen) van Interpol Interpolkanaal, bestaande bilaterale kanalen
Europol ¹⁸	Interpol, bilaterale kanalen, mogelijkheden tot uitwisseling van gegevens door middel van afwijkingen op basis van artikel 25 van Verordening (EU) 2016/794 (Europolverordening)
Prüm ¹⁹	VK niet aangesloten.
Zweeds initiatief ²⁰ (algemeen kader voor het delen van rechtshandavingsgegevens tussen lidstaten)	Interpol, bestaande bilaterale kanalen Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 2001 (ETS nr. 182) Het VN-Verdrag tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad (Verdrag van Palermo) zorgt voor een minimumniveau van aanpassing.

¹⁶ Alle geïdentificeerde terugvalinstrumenten moeten worden gebruikt met volledige inachtneming van de toepasselijke EU-regels inzake gegevensbescherming.

¹⁷ Verordening (EG) nr. 1987/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) (PB L 381 van 28.12.2006, blz. 4); Verordening (EG) nr. 1986/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toegang tot het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) voor de instanties die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen van voertuigen (PB L 381 van 28.12.2006, blz. 1); Besluit 2007/533/JBZ van de Raad van 12 juni 2007 betreffende de instelling, de werking en het gebruik van het Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) (PB L 205 van 7.8.2007, blz. 63).

¹⁸ Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) en tot vervanging en intrekking van de Besluiten 2009/371/JBZ, 2009/934/JBZ, 2009/935/JBZ, 2009/936/JBZ en 2009/968/JBZ van de Raad (PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53).

¹⁹ Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 1); Besluit 2008/616/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (PB L 210 van 6.8.2008, blz. 12).

FIU.net (financiële-inlichtingeneenheden)	Financiële-actiegroep (internationaal), Verdrag van Warschau van de Raad van Europa, Egmont Secure Web
Bureaus voor de ontneming van vermogensbestanddelen ²¹	Camden Asset Recovery Inter-Agency Network (CARIN), bilaterale kanalen
Europees beeldopslagsysteem (FADO) ²²	Interpol-databank voor gestolen en verloren reisdocumenten
Samenwerking op het gebied van ongeregelde rond voetbal ²³	2016 – Europees Verdrag inzake een integrale benadering van veiligheid, beveiliging en gastvrijheid bij voetbalwedstrijden en andere sportevenementen (CETS nr. 218) ²⁴
Gezamenlijke onderzoeksteams (GOT's) ²⁵ — Wederzijdse bijstand in strafzaken tussen lidstaten van de Europese Unie ²⁶	Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 2001 (ETS nr. 182)
Gemeenschappelijk optreden inzake georganiseerde misdaad ²⁷	Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad

²⁰ Kaderbesluit 2006/960/JBZ van de Raad van 18 december 2006 betreffende de vereenvoudiging van de uitwisseling van informatie en inlichtingen tussen de rechtshandhavingsautoriteiten van de lidstaten van de Europese Unie (PB L 386 van 29.12.2006, blz. 89).

²¹ Besluit 2007/845/JBZ van de Raad van 6 december 2007 betreffende de samenwerking tussen de nationale bureaus voor de ontneming van vermogensbestanddelen op het gebied van de opsporing en de identificatie van opbrengsten van misdrijven of andere vermogensbestanddelen die hun oorsprong vinden in misdrijven (PB L 332 van 18.12.2007, blz. 103).

²² Gemeenschappelijk optreden 98/700/JBZ van 3 december 1998 door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de invoering van een Europees beeldopslagsysteem (FADO) (PB L 333 van 9.12.1998, blz. 4).

²³ Besluit 2002/348/JBZ van de Raad van 25 april 2002 inzake veiligheid naar aanleiding van voetbalwedstrijden met een internationale dimensie (PB L 121 van 8.5.2002, blz. 1).

²⁴ Niet geratificeerd door AT, BE, BG, HR, CY, CZ, DK, EE, FI, DE, EL, HU, IE, IT, LV, LT, LU, NL, RO, SK, SI, ES en SE. Niet geratificeerd door het VK.

²⁵ Resolutie van de Raad betreffende een modelovereenkomst ter instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam (GOT) (PB C 18 van 19.1.2017, blz. 1).

²⁶ Overeenkomst, door de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie – Verklaring van de Raad over artikel 10, lid 9 – Verklaring van het Verenigd Koninkrijk over artikel 20 (PB C 197 van 12.7.2000, blz. 3); Akte van de Raad van 29 mei 2000 tot vaststelling, overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, van de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie (PB C 197 van 12.7.2000, blz. 1).

²⁷ Gemeenschappelijk Optreden 97/827/JBZ van 5 december 1997 vastgesteld door de Raad op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie tot instelling van een mechanisme voor evaluatie van de uitvoering en toepassing op nationaal niveau van de internationale verbintenissen inzake de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit (PB L 344 van 15.12.1997, blz. 7).

Eurodac ²⁸	Niet noodzakelijk; het VK zal niet langer deelnemen aan de Dublin-verordening (Verordening (EU) nr. 604/2013)
Richtlijn cybercriminaliteit ²⁹	2001 – Europees Verdrag inzake de bestrijding van strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken (ETS nr. 185) ³⁰ , en het Aanvullend Protocol betreffende de strafbaarstelling van handelingen van racistische en xenofobische aard verricht via computersystemen van 2003 (ETS nr. 189) ³¹
Bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie ³² Bestrijding van kinderpornografie op internet ³³	2007 – Europees Verdrag inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (CETS nr. 201) ³⁴

²⁸ Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodac-gegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 1).

²⁹ Richtlijn 2013/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 over aanvallen op informatiesystemen en ter vervanging van Kaderbesluit 2005/222/JBZ van de Raad (PB L 218 van 14.8.2013, blz. 8).

³⁰ Niet geratificeerd door IE en SE.

³¹ Niet geratificeerd door AT, BE, BG, EE, HU, IE, IT, MT en SE. Niet geratificeerd door het VK.

³² Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad (PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1).

³³ Besluit van de Raad van 29 mei 2000 ter bestrijding van kinderpornografie op internet (PB L 138 van 9.6.2000, blz. 1).

³⁴ Niet geratificeerd door IE.

Voorkoming en bestrijding van mensenhandel ³⁵	Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad en het Protocol inzake de voorkoming, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, in het bijzonder vrouwenhandel en kinderhandel; 2005 – Europees Verdrag tegen mensenhandel (CETS nr. 197) ³⁶
Europees aanhoudingsbevel ³⁷	1957 – Europees Verdrag betreffende uitlevering (ETS nr. 24)³⁸ 1975 – Eerste Aanvullend Protocol (ETS nr. 86)³⁹ 1983 – Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering (ETS nr. 98)⁴⁰ 2010 – Derde Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering (CETS nr. 209)⁴¹ 2012 – Vierde Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag betreffende uitlevering (CETS nr. 212)⁴²

³⁵ Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad (PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1).

³⁶ Geratificeerd door alle lidstaten.

³⁷ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten — Verklaringen van sommige lidstaten bij de aanneming van het kaderbesluit, PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1.

³⁸ Geratificeerd door alle lidstaten en het VK.

³⁹ Niet geratificeerd door het VK of AT, FI, FR, DE, EL, IE en IT.

⁴⁰ Niet geratificeerd door FR, EL, IE en LU.

⁴¹ Niet geratificeerd door BE, BG, CZ, HR, EE, EL, IE, FI, FR, HU, IT, LU, MT, PL, PT, SE en SK.

⁴² Alleen geratificeerd door het VK en LV, AT en SI.

Europees onderzoeksbevel ⁴³	1959 – Europees Verdrag betreffende wederzijdse rechtshulp in strafzaken (ETS nr. 30)⁴⁴ 1978 – Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken (ETS nr. 99)⁴⁵ 2001 – Tweede Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken (ETS nr. 182)⁴⁶ 2001 – Europees Verdrag inzake de bestrijding van strafbare feiten verbonden met elektronische netwerken (ETS nr. 185)⁴⁷
Europese beslissingen tot bevrozing en confiscatie ⁴⁸	1990 – Europees Verdrag inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven (ETS nr. 141)⁴⁹ 2005 – Europees Verdrag inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en terrorismefinanciering (CETS nr. 198)⁵⁰

⁴³ Richtlijn 2014/41/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (PB L 130 van 1.5.2014, blz. 1).

⁴⁴ Geratificeerd door alle lidstaten en het VK.

⁴⁵ Geratificeerd door alle lidstaten en het VK.

⁴⁶ Niet geratificeerd door EL, IT en LU.

⁴⁷ Niet geratificeerd door IE en SE.

⁴⁸ Kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie (PB L 328 van 24.11.2006, blz. 59); Kaderbesluit 2003/577/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken (PB L 196 van 2.8.2003, blz. 45).

⁴⁹ Geratificeerd door alle lidstaten en het VK.

⁵⁰ Niet geratificeerd door AT, CZ, EE, FI, IE, LT en LU.

Overbrenging van gevangenen ⁵¹	1983 – Europees Verdrag inzake de overbrenging van gevonnisde personen (ETS nr. 112)⁵² 1997 – Aanvullend Protocol bij het Verdrag inzake de overbrenging van gevonnisde personen (ETS nr. 167)⁵³ 2017 – Protocol tot wijziging van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag inzake de overbrenging van gevonnisde personen (CETS nr. 222)⁵⁴
Europees Strafregerinformatiesysteem (ECRIS) ⁵⁵	Artikel 13 van het Verdrag van de Raad van Europa van 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken
Wederzijdse erkenning geldelijke sancties ⁵⁶	1970 – Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen (ETS nr. 70) ⁵⁷

⁵¹ Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie (PB L 327 van 5.12.2008, blz. 27).

⁵² Geratificeerd door alle lidstaten en het VK.

⁵³ Niet geratificeerd door IT, PT en SK.

⁵⁴ Niet geratificeerd door de lidstaten of het VK.

⁵⁵ Kaderbesluit 2008/675/JBZ van de Raad van 24 juli 2008 betreffende de wijze waarop bij een nieuwe strafrechtelijke procedure rekening wordt gehouden met veroordelingen in andere lidstaten van de Europese Unie (PB L 220 van 15.8.2008, blz. 32).

⁵⁶ Kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties (PB L 76 van 22.3.2005, blz. 16).

⁵⁷ Niet geratificeerd door het VK of HR, CZ, FI, FR, DE, EL, HU, IE, IT, LU, MT, PL, PT en SK.